

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології
Історичний факультет

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції
20 березня 2020 р.*

Харків – 2020

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі: Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Організаційний комітет конференції:

І.Ф. Прокопенко – академік НАПН України, доктор педагогічних наук, ректор (голова);

Ю.Д. Бойчук – доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи ХНПУ імені Г.С. Сковороди (заступник голови);

Хошіно Юічі – Другий секретар Посольства Японії в Україні (заступник голови).

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей I Міжнародної науково-методичної конференції, 20 березня 2020р. – Х. : ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2020. – 258 с.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
Протокол № 4 від 15.06.2020р.

До збірника увійшли тези доповідей, присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики викладання сходознавчих дисциплін, перекладу, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

Видано за рахунок укладачів

©Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
© Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

століть.....	168
Чжан Чже. Натюрморт у сучасному китайському мистецтві: основні тенденції розвитку.....	170
Чупир Ю.В. Історія китайського цирку та його місце у сучасній світовій культурі.....	172

ІСТОРІЯ СХОДУ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

Гишко Г.Б. Аналіз поєднання нових форм агресії у локальних конфліктах на Близькому Сході початку ХХІ століття.....	173
Гоков О.О. «Военно-статистическое исследование» и «военная разведка» Российской империи относительно Ирана во второй половине XIX в.: понятия и их наполнение.....	175
Кошовий С.А. Нові горизонти глобальної дипломатії на прикладі Китайської Народної Республіки.....	179
Мачарадзе В.В. «Революція троянд» у Грузії та її наслідки.....	181
Пилипчук Я.В. Кавказская Албания между хазарами и арабами.....	184
Пількевич В.О. Великий Китайський мур у списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.....	186
Потульницький Г.В. Причинки до історії мазепинської еміграції в контексті протистояння інтересів Франції та Росії в Криму у 1750-х рр.....	187
Сухобокова О.О. Початки формування української громади Зеленого Клину (1880-ті рр. – 1914 р.).....	189
Фалько С.А. Военна модернізація на Сході: поставки зброї з Європи і США в Азію у другій половині XIX – на початку ХХ ст.....	191
Ціватий В.Г. Концепт «Восток» и особенности внешней политики республики Индия (2018-2020 гг.): институциональный и историко-традиционный дискурсы.....	195
Ямпольська Л.М., Абдулкадер Ардалан Латіф Абдулкадер. Концепція джихаду в ісламській цивілізаційно-культурній традиції (теоретичний аналіз)..	197
Блажко Ю.Г. Шовковий шлях.....	200
Воронін Є.І. Особливості диктатури Ж.-Б. Бокасси в центральноафриканській Республіці (1966–1979 рр.).....	201
Ляшевська Г.І. Причини політики «сакоку» в Японії.....	203
Марченко В.С. Міжкорейське культурне співробітництво у врегулюванні корейської проблеми.....	205
Мельникова А.С. Радіо «Télévision Libre des Mille Collines» як інструмент міжнародної ворожнечі у Руанді 1994 року.....	207
Прочкарук Д.О. Діяльність ФАТХ під керівництвом Ясіра Арафата (1969-2004 рр.).....	209
Савченко Т.О. Восточное влияние на греческую архитектуру в период эллинизма.....	211
Сумцов Р.С. Кохімська битва 1944 р.....	212
Тарасенко О.В. Лев Ілліч Мечников – співзасновник Токійського університету.....	214
Хижняк І.А. Система военного управления Персидской империей в период правления Дария I.....	216
Цибульник В.В. Країни Магрибу в XV–XVI ст.....	217
Якібчук О.Ю. Перехід від османізму до тюркізму: ідеологічний аспект.....	219

ЕКОНОМІКА, ПОЛІТИКА, СОЦІУМ КРАЇН СХОДУ

Беззубенко А.В. Індія і США: шлях до стратегічного партнерства.....	220
Олійник О.М. Історичний розвиток права в Індії.....	222

10. 王云亮《现当代中国画理论与创作研究》北京。中国文史出版社 年份：2013。页数：264页 (Ван Юньлян. Дослідження сучасної китайської теорії живопису та творчості. Пекін: Китайська література та історична преса, 2013. 264 с.)

ІСТОРІЯ КИТАЙСЬКОГО ЦИРКУ ТА ЙОГО МІСЦЕ У СУЧАСНІЙ СВІТОВІЙ КУЛЬТУРІ

Чупир Юлія Вячеславівна, студентка 2 курсу

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: викладач кафедри східних мов Ю.В. Андреева

Мистецтво сходу є одним з найцікавіших та найзагадковіших у світі. Китайське циркове мистецтво (кит. 杂技艺术) визнають та поцінують у всьому світі. Китайський цирк має довгу історію, він походить від давніх традицій, ігор та розваг, також нерозривно пов'язаний з народними піснями, танцями, театром. Витоки китайського цирку та час його виникнення є предметом постійних дебатів вчених. Перші згадки про китайський цирк сягають понад 2000 років до періоду Воюючих держав. Циркове мистецтво також активно формувалося в часи династій Цинь і Хань (221 р. до н. е. - 230 р. н. е.).

Цирк – це вид мистецтва, який являє собою розважальну виставу. У давнину цирк був відомий під назвою «Шоу сотень фокусів» (кит. 百戏). Він складався з різноманітних вправ: акробатика, балансування, обертання дисків та танці. Цирк був сімейною традицією, подібно до європейських цирків, вміння передавалися з покоління до покоління. Успішні циркові родини ставали відомими далеко за межами своїх рідних міст [1].

Одними з найяскравіших циркових виступів були і залишаються акробатичні номери. Загалом, існує два стилі китайської акробатики: стиль бойових мистецтв та цирковий стиль. Розглянемо цирковий стиль китайської акробатики більш детально. Цей стиль схожий на західні акробатичні шоу, де окремі артисти та групи демонструють дивовижні акти балансування, жонгливання та гімнастики.

Китайські акробати, як правило, підкреслюють рівновагу та надзвичайну гнучкість. Для того, щоб виконувати елементи китайської акробатики артисти багато уваги приділяють фізичному здоров'ю, оскільки типові акробатичні номери складаються з великої кількості стрибків та різноманітних трюків.

Китайська музика та театр: у багатьох виставах представлена традиційна китайська музика, яку записують або виконують наживо музиканти, що грають на традиційних інструментах. Костюми або теми можуть запозичуватися з різних відомих опер. Також використовуються деякі прийоми з бойових мистецтв. Наприклад, Пекінський Червоний театр «Легенда про Кунг-фу», шоу якого поєднує в собі прийоми кунг-фу, акробатику та танці.

Китайські історії: акробати можуть виконувати сцени з популярних легенд, оповідань чи романів давнини, таких як «Король мавп». Наймовірні костюми та феєричний сюжет вражають кожного глядача.

Сучасні китайські акробатичні трупи визнають у світі, вони є постійними призерами більшості міжнародних змагань. Китай нещодавно було відзначено як країну з найкращими акробатичними виступами [1].

Варто також згадати ставлення китайців до проблеми використання тварин у цирках. Китайці цінували тварин з найдавніших часів. На це вплинула релігія, зокрема буддизм. Буддисти виступали проти вбивства та знущань над будь-якими живими істотами. Саме тому в китайських циркових виставах виступають люди, тварин зазвичай не залучають. Сьогодні, у Китаї діють закони про захист дикої природи як на національному, так і на місцевому рівнях, країна є прибічником конвенції CITES та інших

міжнародних договорів, пов'язаних із захистом дикої природи. Важливо, що уряд Китаю та звичайні китайці все більше переймаються цією проблемою та рухаються у напрямку захисту тварин та припинення їх експлуатації [2].

Китайський цирк розвивався і покращувався протягом довгого часу, створивши чимало неймовірних циркових номерів, які влучно передають яскравий національний колорит. Китай приділяє багато уваги розвитку міжнародних зв'язків з іншими країнами. Наприклад, у місті Шіцзячжуань провінції Хебей проходить Китайський Міжнародний цирковий фестиваль «Уцяо». Його відвідують багато майстрів циркового мистецтва. Цей фестиваль є досить успішним і популярним. Успіх цього китайського фестивалю свідчить про те, що філософія і культура Заходу і Сходу може поєднуватися і тим самим створювати щось абсолютно нове, досі невідоме глядачам, щось що вразить їх і назавжди запам'ятається [3].

Отже, китайський цирк значно відрізняється від звичного для нас західного. Виступи китайського цирку зосереджують увагу на неймовірних можливостях людей. Мотиви китайської національної музики та традиційних китайських сюжетів наповнюють виступи особливим колоритом Піднебесної. Грим, костюм, декорації, трюки в номерах, стриманість, яка притаманна лише китайському цирку – все це віддзеркалює своєрідність національної культури. З розвитком новітніх технологій змінюються й циркові вистави, вони стають все більш видовищними та цікавими, але не втрачають свій істинний сенс.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Faye C. F. Chinese Theories of Theater and Performance from Confucius to the Present / Chunfang Fei Faye. – Ann Arbor, Michigan, USA: University of Michigan Press, 2002. – (University of Michigan Press).
2. Deborah C. Animals in China: Law and Society / Cao Deborah., 2015. – 232 p.
3. Кравцова М. Е. История культуры Китая / М. Е. Кравцова. – Санкт-Петербург: «Лань», 1999. – 416 с.

ІСТОРІЯ СХОДУ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

АНАЛІЗ ПОЄДНАННЯ НОВИХ ФОРМ АГРЕСІЇ У ЛОКАЛЬНИХ КОНФЛІКТАХ НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ

Гушко Геннадій Борисович, кандидат військових наук, доцент
Харківський національний університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба

Про те, що методи ведення війни є мінливим та еволюціонуючим процесом, зазначав відомий німецький теоретик і практик військової справи Карл фон Клаузевіц на початку ХІХ століття. У своїй книзі «Про війну» він розвинув теорію ведення війни, акцентуючи увагу не лише на технічних аспектах, а й соціальних чинниках.

У сучасному світі твердження про те, що колишні форми і стратегії війн між державами застаріли, є досить популярним. Багато пишеться і говориться про «дифузно-гібридні війни», «конфлікти низької інтенсивності» та інші форми агресії, які так чи інакше визначають тенденції зміни вигляду світової системи. Ризики виникнення протистояння у світі зберігаються і навіть посилюються, тому ігнорування рівня їх небезпеки або їх недооцінка є помилковою стратегією. З цієї причини аналіз еволюції форм агресії держав зберігає свою актуальність і на сьогодні, і на подальшу перспективу [1].

Сучасна стратегія зовнішньої політики розвиває доктрину преємптивних війн, яка була офіційно оголошена в 2002 році з прийняттям Національної стратегії забезпечення безпеки США (National Security Strategy of the United States) [2].

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції

Відповідальний за випуск: (Руда Н.В.)

Комп'ютерна верстка: Петрищева О.В.

Коректор: Коробкіна І.М.

Відповідальність за дотримання вимог академічної доброчесності несуть автори

Підписано до друку Формат Папір офсетний.

Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний. Ум. друк. арк.

Обл.-вид. арк. Зам № Тираж прим. Ціна договірна.